Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

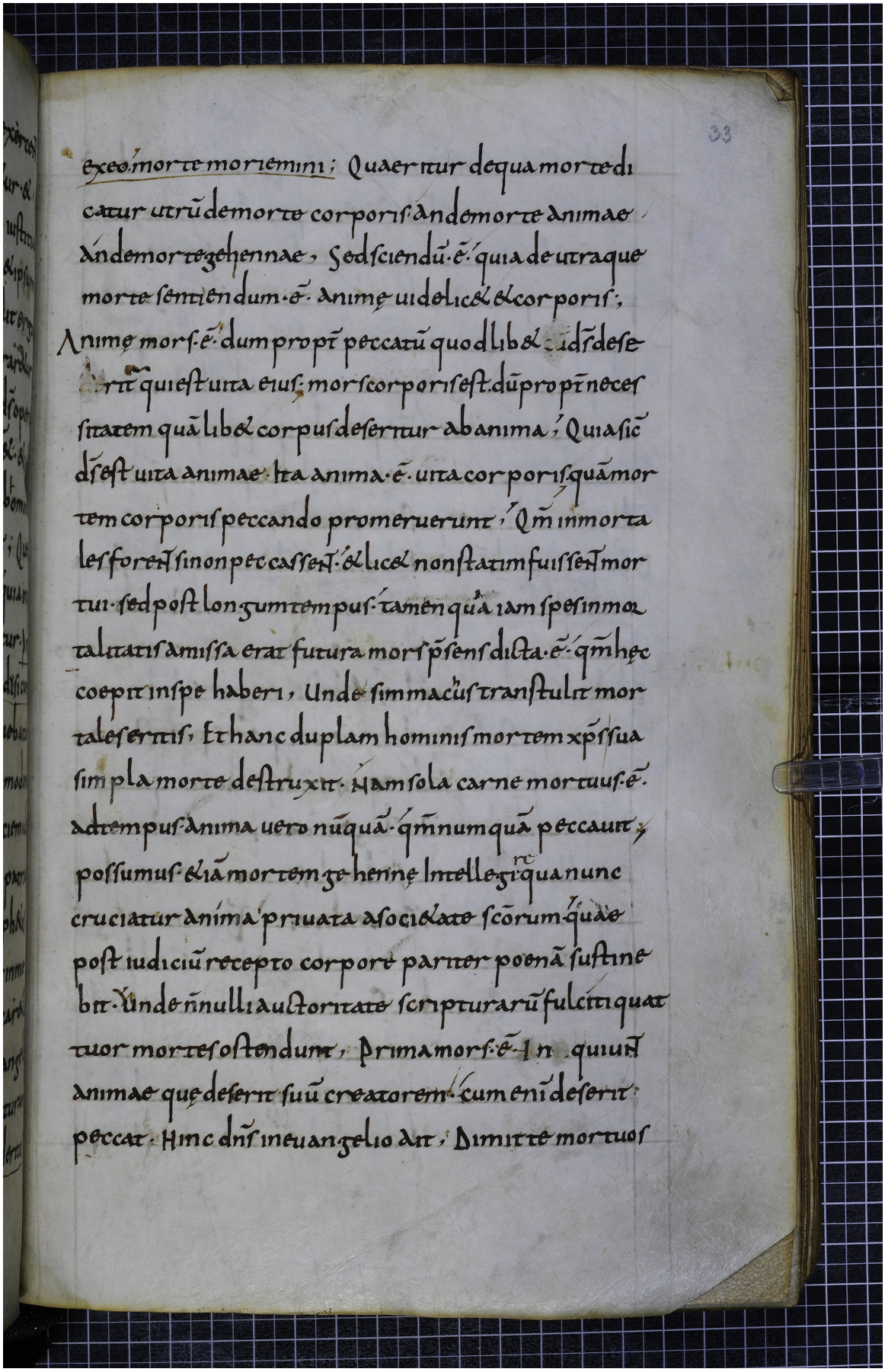

exeo mortemoriemini; Quaeritur dequa morte di
catur utrũ demorte corporis an demorte animae
an demorte gehennae, Sed sciendũ ẽ quia de utraque
morte sentiendum ẽ animę uidelicet & corporis;
Animę mors ẽ dum propĩ peccatũ quod libẽ uidr̃ dese
rit quiest uita eius; mors corporis est dũ propĩ neces
sitatem quã libẽ corpus deseritur ab anima; Quia sic
dr̃ est uita animae ita anima ẽ uita corporis quã mor
tem corporis peccando promeruerunt; Qm̃ immorta
les forent sinon peccassent ẽ licet non statim fuissent mor
tui sed post longum tempus tamen quã iam spes immor
talitatis amissa erat futura mors pr̃sens dicta ẽ qm̃ hęc
coepit inspe haberi, Unde symmacus transtulit mor
tales eritis, Et hanc duplam hominis mortem xp̃s sua
simpla morte destruxit. Nam sola carne mortuus ẽ
ad tempus anima uero nũquã qm̃ nunquã peccauit,
possumus & iã mortem gehennę Intelligi quanunc
cruciatur anima priuata a sociata scorum quae
post iudiciũ recepto corpore pariter poenã sustine
bit. Unde ñnulli auctoritate scripturarũ fulciti quat
tuor mortes ostendunt, Prima mors ẽ In quiuñ
animae quę deserit suũ creatorem cum eñ deserit
peccat. Hinc dns̃ in euangelio ait, Dimitte mortuos